

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.14/2022/8. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2022. évi május hó 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete miatt **Terhelt1** ellen indított büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 13.B.95/2021/63. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

A vádlott cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének minősíti.

A vádlott büntetését 13 (tizenhárom) év szabadságvesztésre súlyosítja.

A vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

A vádlottal szemben az ORFK számlaszám számú letéti számláján tartott 132.190 (egyszázharminckettőezer-egyszázkilencven) forintra vagyonekobzást rendel el, egyben a kiadásra és visszatartásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A Pécsi Törvényszéken Bj.156/2021. számon nyilvántartott és B100003013574 számon őrzött, valamint a B100003012883 számon őrzött mobiltelefonokat és B100003013007 számon őrzött mobil wifi egységet elkobozza.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a bűnügyi költség biztosítására visszatartott rendszám1 forgalmi rendszámú gépjármű típusa helyesen Audi A6.

A kiszabott szabadságvesztésbe a 2022. évi január hó 31. napjától a 2022. évi május hó 24. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt továbbmenően beszámítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Pécsi Törvényszék a 2022. január 31-én kihirdetett 13.B.95/2021/63. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 178. § (1) bekezdésének IV. fordulatában meghatározott és a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásának büntette miatt, mint különös visszaesőt 10 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg. A szabadságvesztésbe beszámította a 2020. május 23. napjától a 2022. január 31. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. A Kecskeméti Törvényszék 3.B.338/2011/284. számú, illetve a Szegedi Ítéltábla Bf.I.617/2013/20. számú ítéletéhez kapcsolódó feltételes szabadságot megszüntette. Rendelkezett a bűnjelekről, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.
- [2] A fenti ítélet ellen az ügyészség a vád tárgyává tett cselekmény eltérő minősítésének megállapítása és a büntetés súlyosítása végett, míg a vádlott és védője felmentésért fellebbezett.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, valamint a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján – tényállásának kisebb fokú pontosítása mellett – a vád tárgyává tett cselekmény Btk. 176. § (1) bekezdésének III. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetnének kísérlete szerinti minősítésére, a szabadságvesztés tartamának felemelésére, a vádlottól lefoglalt készpénz tekintetében vagyonek Kobzás elrendelésére és a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használt dolgok elkobzására tett indítványt.
- [4] A védő a nyilvános ülésen a jogorvoslati kérelmével megegyező tartalommal szólalt fel.
- [5] A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott ítéletet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) és (2) bekezdései alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, oly módon, hogy vizsgálta a tényállás megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását. Ezt meghaladóan a Be. 590. § (7) bekezdésében írtak szerint – hivatalból – vizsgálta az egyszerűsített felülbírálat körébe tartozó kérdéseket is.
- [6] Ennek során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjai alapján részben megalapozatlannak találta, ezért azt az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő iratok tartalma, továbbá ténybeli következtetés útján – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjára is – az alábbiak szerint helyesbítette:
- [7] Mellőzi az ítélet [30] pontját, és helyette azt állapítja meg, hogy a vádlottól lefoglalt, nettó 1001,04 gramm tömegű por legalább 778 gramm kokainbázist, míg az 1005,43 gramm por legalább 782 gramm kokainbázist tartalmazott.

- [8] Az ítélet [31] pontjában a kábítószeres – összesen és helyesen – legalább 1560 gramm kokainbázist tartalmaztak. E pontból mellőzi a kábítószer különösen jelentős mennyiségére történő utalást.
- [9] E pontosításokkal a tényállás immár megalapozott, mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az teljeskörűen felderített, hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, és az a vádlott védekezésével szemben is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

[10]

II.

- [11] A bizonyítékok értékelését megelőzően kellett vizsgálni a védelem eljárési kifogását. A védő álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor a vádlott első, 2020. május 24-i gyanúsítotti kihallgatásáról szóló jegyzőkönyvben rögzített vallomását bizonyítékként elfogadta és felhasználta a tényállás megállapítása során. A nyomozati iratok között fellelhető jegyzőkönyvből ugyanis megállapítható, hogy azon a vádlott aláírása nem szerepel. A jegyzőkönyvet a kihallgatást végző nyomozó hatóság tagjának és a *vádlottnak*, mint hitelesítőnek kellett volna aláírnia. Mivel e hivatalos iraton az aláírása nem szerepel, ekként az nem használható fel bizonyítékként.
- [12] A másodfokú bíróság a védő e kifogásával egyetértett. A kihallgatás idején hatályos Be. 360. § (3) bekezdése értelmében ugyanis a jegyzőkönyvet az eljárási cselekményt végző ügyész vagy a nyomozó hatóság tagja és a jegyzőkönyvvezető aláírja. A (4) bekezdés értelmében pedig a gyanúsított, a tanú és a tolmács a jegyzőkönyv minden oldalát aláírja. Ha a gyanúsított, a tanú vagy a tolmács a jegyzőkönyv aláírását megtagadja, a megtagadás tényét és annak közölt vagy ismert okát a jegyzőkönyvben fel kell tüntetni.
- [13] A nyomozás irataiból kiderül, hogy a vádlott *nem* tagadta meg a jegyzőkönyv aláírását, hanem – ezzel szemben – a közúti balesetben elszenvedett súlyos sérülései miatt *nem volt abban a fizikai állapotban*, hogy azt megtegye. Erre figyelemmel az aláírásának az elmaradása a jegyzőkönyv hitelességét már önmagában megkérdőjelezi.
- [14] A Be. 360. §-ában foglalt rendelkezést tehát nem írhatja felül és nem törvényesítheti az a jegyzőkönyvben rögzített megállapítás, mely szerint a vádlott sérülései miatt nem tudta aláírását elhelyezni a jegyzőkönyvön. A nyomozó hatóság akkor járt volna el törvényesen, ha a jegyzőkönyv hitelesítéséhez – a terhelt részére történő felolvasását követően – hatósági tanút vesz igénybe, aki aláírásával igazolta volna azt a tényt, hogy a jegyzőkönyvbe a gyanúsított által tett nyilatkozat került bele. Ez éppen azt szolgálta volna, hogy a hitelesítés után eredményesen ne lehessen vitatni azt, hogy a kihallgatáson mi és milyen körülmények között *hangzott el*.
- [15] Márpedig jelen ügyben pont ez történt: a vádlott utóbb vitatta, hogy mely bűncselekmény elkövetését ismerte el a kihallgatáson. Ezért a másodfokú bíróság az eljárási szabályok megsértésével készült jegyzőkönyvet a Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bizonyítékok köréből kirekesztette.
- [16] Egyebekben az elsőfokú bíróság az eljárása során a büntetőeljárási törvény rendelkezéseit betartotta. Az ítéltábla a felülbírálat során nem észlelt olyan, ún. abszolút eljárási szabálysértést, amely miatt az ítéletet a Be. 607. § (1) bekezdése vagy a 608. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül kellett volna helyezni; az ítélet érdemi felülbírálatának ekként nem volt törvényes akadálya.
- [17] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást olyan körtekintéssel és olyan részletességgel folytatta le, hogy az ügy ténybeli és jogi értékelést igénylő kérdéseiben is megnyugtatóan

állást lehetett foglalni. Bizonyítékokat értékelő tevékenységéről pedig határozatában meggyőző érveléssel adott számot, így indokolási kötelezettségének is színvonalasan, kellő részletességgel tett eleget. A bizonyítékokat értékelő tevékenységével a másodfokú bíróság is mindenben egyetértett, így – figyelemmel a bejelentett jogorvoslati kérelmének tartalmára is – mindössze az alábbiakat tartotta szükségesnek kiemelni.

- [18] Az elsőfokú bíróság helyesen észlelte, hogy a bizonyítási eljárás során mindenekelőtt azt kellett tisztázni, hogy a vádlott a baleset bekövetkezésekor viselt-e hátizsákot, az hogyan került később a vádlottal együtt a pécsi klinikára, és abból milyen körülmények között került elő a kábítószer.
- [19] A védelem e kérdések megválaszolásával kapcsolatos bizonyítékok értékelésével összefüggésben sérelmezte a nyomozati cselekmények egy részét. Ennek azért volt jelentősége, mivel egy véletlen baleset okozta a bűncselekmény napvilágra kerülését, így az ezzel kapcsolatos nyomozati cselekmények nem voltak előre megtervezve, a nyomozó hatóság is a kábítószer lefoglalásával egy időben szerzett tudomást a bűncselekményről. Ez egyebekben azt is jelentette, hogy – a kábítószerrel kapcsolatos büntetőeljárásokban egyébként követett nyomozási taktikával szemben – előzetesen beszerzett adatok sem álltak a nyomozó hatóság rendelkezésére.
- [20] Az e kérdésekkel kapcsolatos vádlotti védekezés elvetésére helyesen került sor az elsőfokú bíróság részéről. A vádlott által előadottak – azon túl, hogy súlyosan életszerűtlenek voltak – folyamatosan változtak, kiegészültek, igazodva a nyomozás során beszerzett adatokhoz. Ennek legmeggyőzőbb példája a vádlott 2020 májusi kihallgatásához kötődik, amikor bemutatták Terheltnak a 2020 áprilisában a VÉDA-kapuk által róla készített fényképeket. A vádlott ezzel kapcsolatban akként nyilatkozott, hogy a motorkerékpárját és a motoros ruháit kölcsönadta egy barátjának és ez a személy közlekedett vele. Ezt követően azonban elé tárták a mobiltelefonjával kapcsolatos cellainformációs adatokat is, amely bizonyította, hogy a telefonkészülék is a fényképen rögzített motorkerékpárral együtt mozgott. Ekkor a védekezését úgy módosította, hogy az ismerőst személygépkocsival követte és ezért fordulhatott elő az, hogy a saját mobiltelefonja is a motorkerékpárral együtt mozgott. A vádlott által megjelölt gépkocsi azonban 2020. április 25. napján a VÉDA-kapuk adatai szerint nem járt a vádlott által megjelölt útvonalon. Mindez nem csupán súlyosan életszerűtlenné teszi a védekezését, hanem objektív bizonyítékok alapján cáfolja is, ezért azt az elsőfokú bíróság helyesen vetett el.
- [21] Hasonló megállapítás tehető a mobil eszközökön talált titkosított szoftverrel, illetve a titkosítással védett SIM-kártyával kapcsolatban is. A vádlott azt nyilatkozta, hogy nem ő telepítette a szoftvert a telefonjára, hanem azt a szeretőjétől, egy budapesti nőtől kapta, hogy azzal titokban tudjanak kapcsolatot tartani. Ugyanakkor a szoftver telepítésének időpontja már önmagában megcáfolta a vádlott hivatkozását.
- [22] Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság azt is, hogy a vádlott védekezése önmagának ellentmondott, amikor nem nevezte meg azokat a személyeket, akik számára alibit tudtak volna szolgáltatni, ekként a súlyos büntetéssel fenyegetett bűncselekmény elkövetése miatti büntetőjogi felelősség alóli mentesülését biztosíthatták volna. E körben helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában arra, hogy ez a védekezés szabadságához tartozik, tehát nem kifogásolható, hogy a vádlott nem nevezte meg ezeket a személyeket. Emellett arra is helytállóan utalt a törvényszék, hogy ennek következményeit a vádlottnak kell viselnie. Így tehát nem a bűnösség bizonyításáról van szó, amely kétségkívül a vádhatóság kötelessége, hanem arról, hogy a vádlott az ügyészség által előterjesztett bizonyítékokat kívánta cáfolni, amelyet azonban kétséget kizáró bizonyítékkal nem volt hajlandó alátámasztani. Miután a terhelt ártatlanságának bizonyítására nem köteles – mely

nyilvánvalóan ellentétes lenne a büntetőeljárás alapelveivel –, ezért ennek következményeit neki kell viselnie.

- [23] Ezen túlmenően helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság arra is, hogy a vádlott élettársának tanúvallomása is megcáfolta a vádlott védekezését az időpontok vonatkozásában, hiszen aznapra közös programot terveztek.
- [24] A vádlott védekezését a fenti körülmények oly mértékben tették életszerűtlenné és hiteltelenné, hogy azok az ártatlanságának bizonyítására nem voltak alkalmasak, ezért azt alapos okkal vetette el a törvényszék a tényállás megállapításakor.
- [25] Emellett a bizonyítási eljárás másik sarokpontja volt annak tisztázása, hogy a hátizsák, amelyben a kábítószernek minősülő anyagot megtalálták, a vádlott tulajdonát képezte-e, és az nála volt-e a baleset bekövetkezésekor. A védelem éppen azt vitatta – ahogy arra a vádlott a későbbiekben maga is hivatkozott –, hogy egyáltalán nem viselt hátizsákot a baleset bekövetkezésekor. Bár a vádlott nem tagadta, hogy van ilyen márkájú hátizsákja, azt azonban igen, hogy a baleset napján viselte volna.
- [26] A védelem e körben képviselt álláspontja sem volt azonban elfogadható, ahogyan azt az elsőfokú bíróság helyes érveléssel kifejtette.
- [27] A peradatokból kiderül, hogy a vádlottat *ugyanazzal* a hátizsákkal fényképezték le 2020. április 25. napján a településnévben elhelyezett VÉDA-kapunál. Az is megcáfолhatatlan tény, hogy 2020. május 23-án a vádlottal együtt egy *ugyanilyen* típusú hátizsákot szállított be a mentőszolgálat a baleset helyszínéről a pécsi klinika sürgősségi osztályára, melyből logikusan következik, hogy a baleset bekövetkezésekor a vádlottnál volt a hátizsák. Ezt a helyszínen volt tanúk nyilatkozatai és a mentőszolgálat munkatársainak tanúvallomásai is kétséget kizáróan alátámasztották. Kétségtelen ugyanakkor az is, hogy a tanúk vallomása között részben ellentmondás áll fenn abban a vonatkozásban, hogy a hátizsák a vádlott hátán volt-e, illetve, az hogyan került le a vádlott testéről. Ez azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint sem zárja ki azt, hogy a helyszínen fellelt és a katasztrófavédelem munkatársa által lefényképezett, majd a pécsi klinikán a rendőrök által lefoglalt hátizsák ugyanaz a tárgy volt, mely kétséget kizáró bizonyossággal a vádlotthoz volt köthető.
- [28] Emellett arra is helyesen hívta fel a figyelmet az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott élettársa nem tiltakozott a hátizsák részére történő kiadásakor; így nem hivatkozott arra sem, hogy az nem a vádlott tulajdona.
- [29] Logikailag tehát a másodfokú bíróság is kizárólag az elsőfokú bíróság által elfoglalt álláspontra helyezkedett; jelesül arra, hogy a hátizsákot a vádlott viselte, és abban az igazságügyi szakértő által is beazonosított kábítószer szállította.
- [30] A másodfokú bíróság a maga részéről is elvetette azt a védelmi hivatkozást, mely szerint a hátizsákot más személy „csempészte” volna a helyszínre, illetve abba más személy tette bele a vádlottra terhelő adatként szolgáló kábítószer abból a célból, hogy a vádlottal szemben koholt bizonyítékot bocsásson a nyomozó hatóság rendelkezésére.
- [31] Ez a hivatkozás teljességgel életszerűtlen, hiszen a vádlott haladási sebességéből adódóan kizárt, hogy őt bárki követhette volna az útja során, illetve az is, hogy a baleset bekövetkezését bárki előre látta volna. Ezen felül arra sem volt lehetőség a másodfokú bíróság véleménye szerint, hogy a baleset helyszínén, illetve a klinikán vagy a mentőgépkocsiban bárki észrevétlenül tegye ezt a kábítószer a vádlott hátizsákjába.
- [32] Megjegyzendő ugyanakkor, hogy a kábítószer mennyiségére tekintettel sem fogadható el ez a vádlotti védekezés, hiszen nem életszerű, hogy az ismeretlen személy veszni hagyja az igen nagy értékű kábítószer azért, hogy a vádlottat bűncselekmény elkövetésének látszatába keverje, tudva azt, hogy a hatóság lefoglalása folytán annak birtokából véglegesen kikerül.

- [33] Ezt követően azt kellett tisztázni, hogy a vádlott milyen célból szállította a kábítószer. Terheltl védekezéséből következően kizárható volt, hogy azt saját fogyasztásra tartotta volna magánál, hiszen már azt is tagadta, hogy tudott arról, hogy a hátizsákjában kokain van. A kábítószer saját fogyasztási céllal történő megszerzése azonban más indokokkal is cáfolható volt.
- [34] Mindenekelőtt arra kellett figyelemmel lenni, hogy a kábítószer igen nagy töménységű (magas hatóanyag-tartalmú) volt, ún. „felütés”, tehát hígítás előtti állapotban. A kereskedelmi forgalomba kerülés előtt az ilyen tisztaságú kábítószer általában többszörösére hígítják. Tehát összesen legalább 4000 adag kábítószerrel van szó, melynek a napi 1 gramm fogyasztása mellett is több mint 10 évi fogyasztásra szánt adagot jelent. Ilyen mennyiségű kábítószer saját felhasználásra történő beszerzése tehát lényegében elképzelhetetlen. Figyelembe véve a kábítószer értékét is, a vádlott igazolt vagyoni-jövedelmi viszonyai sem fedezték volna a kokain vételárát, ahogy arra az elsőfokú bíróság e körben helyesen hivatkozott.
- [35] Összességében tehát kizárható, hogy a vádlott saját fogyasztására szerezte be a kokaint. Erre utalnak a távközlési eszközein rendszeresített, kommunikáció titkosítására szolgáló megoldások is. Ebből pedig az következik, hogy a szállítás nem abból a célból történt, hogy azt a saját ingatlanán elhelyezze, hanem azért, hogy valaki másnak juttassa; ez az egyetlen olyan következtetés, amely a tényállás részévé tett adatokból kétséget kizáróan levonható. Ez pedig nem a kábítószer birtoklását, hanem *a forgalomba hozatalának céljából történő szállítását* jelenti.
- [36] E perbeli adatok mellett tehát nem merülhetett fel észszerű kétely a vádlott büntetőjogi felelősségével kapcsolatban.
- [37] Az ekként egyébként az elsőfokú bíróság által megalapozottan megállapított tényállás mégis két tekintetben helyesbítésre szorult.
- [38] A nyomozó hatóság birtokába kerülő kábító-, illetve pszichotrop készítmények összetételének meghatározása igazságügyi vegyészszakértő igénybevételével, kémiai vizsgálati módszerek alapján történik. E vizsgálat nem feltétlenül átfogó és mindenre kiterjedő, ami már önmagában némi bizonytalanságot eredményezhet. Minderre és a műszaki berendezések általánosan elfogadott mérési pontosságára visszavezethetően a kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmának meghatározására ún. keretszámok megadásával kerül sor; olyképpen, hogy a szakértő a még elfogadható és lehetséges szélsőértékeket adja meg. Ugyanakkor a Be. 7. § (4) bekezdése értelmében a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére. E rendelkezés helyes értelmezéséből következően a szakértő által általában +/- értékben és bizonyos gramm vagy százalék feltüntetésével megadott adatok közül mindenkor a legalacsonyabb eredményt indokolt figyelembe venni és a tényállásban rögzíteni. Ezt az elsőfokú bíróság helyesen tette meg, hiszen a lehető legalacsonyabb értékekkel számolt, és a tényállásban a *legalább* szó megjelölésével jelezte azt a minimum értéket, amit kétséget kizáróan a vádlott terhére lehetett értékelni. Éppen ezért szükségtelen volt feltüntetni a tényállásban azt a szakértő által szakvéleményében megállapított +/- értéket, amely a kábítószer mennyiség fenti megállapítására alapot adott. Ezért a másodfokú bíróság ezt az ítélet [30] pontjából mellőzte.
- [39] Számítási hiba folytán nem 1560, hanem ennél nagyobb mennyiség került rögzítésre a tényállás [31] pontjában a vádlottnál fellelt kábítószer összes hatóanyag-tartalmának meghatározásánál, melyet a másodfokú bíróság korrigált.
- [40] A cselekmény minősítésének – az alábbiakban tárgyalt – megváltozására figyelemmel ugyanakkor a tényállásból mellőzni kellett a kábítószer különösen jelentős mennyiségére történő utalást is, mert annak a cselekmény jogi minősítése szempontjából nincs jelentősége.

[41] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[42] **III.**

[43] E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére.

[44] Következésképpen a vádlott felmentését célzó fellebbezések nem voltak megalapozottak.

[45] A cselekmény minősítése azonban nem felelt meg a büntető anyagi jogszabályoknak.

[46] A Btk. 176. § (1) bekezdése értelmében, aki kábítószerrel kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik, büntetést követ el.

[47] A kábítószer-kereskedelem (Btk. 176. §) esetében a büntetőjogilag szankcionált (*ún. forgalmazói típusú*) magatartások körét a törvényhozó a nyitott törvényi tényállásokhoz hasonlóan szabályozza. Ennek lényege, hogy a jogalkotó megállapít egy eredményt (a kábítószer forgalomba kerülése), azonban az ahhoz vezető magatartások körét nyitva hagyja, azokat ennek függvényében, a létrehozására alkalmas valamennyi mozzanatban, tevékenységben határozza meg. Erre figyelemmel a Btk. nem tartalmaz konkrét rendelkezést a kábítószer-kereskedelem esetében, mit kell a jogalkalmazónak forgalomba hozatal, illetve kereskedelem alatt érteni.

[48] A bírói gyakorlat szerint a kábítószerrel az *hozza forgalomba*, aki azt – akár ellenérték fejében, akár ingyenesen – több személy részére juttatja. Ez felölel minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer – akár több közbeékelődő személy révén is – bekerüljön a kereskedelmi forgalomba (57/2007. BK vélemény II. pont 5/a.; BH 2002.299. számú eseti döntés). Ezzel szemben a kábítószerrel való *kereskedés* körébe a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások tartoznak; adásvételek által valósulnak meg, melyek haszonszerzésre irányulnak, és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz (57/2007. BK vélemény II. pont 5/b.; 1/2007. Büntető jogegységi határozat IV. pontja).

[49] A védő hivatkozott arra, hogy semmilyen bizonyíték nem áll rendelkezésre, amely alapján a vádlott forgalmazói típusú magatartására lehetne következtetést levonni. Erre figyelemmel szándéka nem irányulhatott a megszerzett kábítószer forgalomba hozatalára sem. Ezért kérte az ügyészi fellebbezés elutasítását.

[50] A Kúria több eseti döntésben is kifejtette az elmúlt időszakban, hogy ha *a lefoglalt kábítószer mennyisége alapján* nem vonható le következtetés az elkövető forgalomba hozatali szándékára, abban az esetben kell az egyéb körülményeket megvizsgálni, és az alapján kell döntenie e kérdésben (BH 2017.144. számú eseti döntés és BH 2020.165. számú eseti döntés). A bírói gyakorlat tehát magává teszi azt az álláspontot, hogy önmagában a kábítószer mennyiségéből is lehet következtetni az elkövető szándékára.

[51] Márpedig a jelen ügyben a kábítószer mennyisége és hatóanyag-tartalma oly mértékű, amely önmagában kizárja, hogy a vádlott saját használatra, saját fogyasztásra szerezte volna be azt; ekként csupán egyetlen konklúzió tehető, jelesül, hogy azt forgalomba kívánta hozni. A beszerzett kokain mennyiségére is tekintettel tehát a vádlotti magatartás túlmutat a saját célra történő birtoklást, az – a társadalomra veszélyességéhez mérten – a súlyosabb fenyegetettségű kábítószer-kereskedelem keretei között értékelendő; az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményét ezért helytelenül minősítette.

- [52] Ezt erősíti meg ugyanakkor több körülmény is, így az, hogy a vádlott a mobil eszközein olyan titkosított kommunikációt lehetővé tevő megoldásokat alkalmazott, amelyek a kábítószer-kereskedelemhez szükséges konspiratív együttműködés eszközeként szolgálhattak, de ezt támasztja alá a lefoglalt kábítószer csomagolása is, és az a tény, hogy a vádlott ilyen mennyiségű kábítószer megvásárlásához nem rendelkezett elég pénzzel.
- [53] Mindezek alapján észszerű kétely nem merülhet fel abban a vonatkozásban, hogy a vádlott a kábítószer forgalomba kívánta hozni.
- [54] A forgalomba hozatal tehát azt célozza, hogy a kábítószer bekerüljön a kereskedelmi forgalomba, akkor is, ha ez csupán egyetlen személyen keresztül történik. Kérdés ugyanakkor, hogy a bűncselekmény milyen stádiumában jutott a nyomozó hatóság tudomására.
- [55] Az ítélkezési gyakorlat ebben a kérdésben azonban évtizedek óta töretlen és következetes; eszerint a forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének kísérlete valósul meg arra a kábítószerre is, amelyet az elkövető beszerzett, azonban a lefoglalás folytán értékesíteni nem tudott (*BH 2013.264. számú eseti döntés, EBH 2012.B.19. számú elvi döntés és BH 2020.165. számú eseti döntés*).
- [56] Mindebből az következik, hogy forgalomba hozatal befejezett alakzatát akkor lehet megállapítani, ha a kábítószer *ténylegesen bekerült* a kereskedelmi forgalomba, vagyis fennáll az objektív lehetősége annak, hogy más személyek ahhoz hozzájussanak. Minden egyéb esetben a bűncselekmény Btk. 10. § (1) bekezdésében megállapított kísérletét kell megállapítani.
- [57] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltaktól eltérően a vádlott cselekményét a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően a Btk. 176. § (1) bekezdésének III. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdése szerint minősülő, forgalomba hozatal útján elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének minősítette.

IV.

- [58]
- [59] A bűncselekmény eltérő minősítésére figyelemmel megváltozott a cselekményre kiszabható büntetési tételkeret is, mely a Btk. 176. § (3) bekezdése értelmében öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés. A Btk. 89. § (1) bekezdése szerint ugyanakkor a különös és többszörös visszaesővel szemben az újabb bűncselekmény büntetési tételenek felső határa szabadságvesztés esetén a felével emelkedik, de nem haladhatja meg a huszonöt évet.
- [60] Fentiek miatt a vádlott cselekményére öt évtől huszonöt évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés szabható ki, melynek a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középértéke tizenöt évi szabadságvesztés. A joghátrány megállapítása során ezért ebből kellett kiindulni.
- [61] A cselekmény eltérő minősítésére figyelemmel a másodfokú bíróság indokoltnak látta a büntetés kiszabásánál irányadó tényezők ismételt áttekintését.
- [62] A vádlott terhére súlyosító körülményként kellett értékelni, hogy a bűncselekményt egy hosszabb tartamú szabadságvesztésből történő feltételes szabadságra bocsátás ideje alatt követte el. Ekként megállapítható, hogy e büntetés hátralévő részének foganatba vétele sem tartotta vissza a vádlottat attól, hogy újabb, szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményt kövessen el, mely a személyében rejlő fokozottabb társadalomra veszélyességére utal.
- [63] Ugyanakkor a büntetett előélete súlyosító körülményként nem értékelhető a terhére figyelemmel arra, hogy a Btk. 459. § (1) bekezdésének 31/a. pontja alapján különös

visszaesőnek minősül. A Btk. 89. §-a a különös visszaeséshez olyan jogkövetkezményeket fűz, melyek alkalmazása folytán a büntetett előélet súlyosító körülményként történő figyelembevétele a kétszeres értékelés tilalmába ütközne.

- [64] Súlyosító körülmény és a bűncselekmény konkrét társadalomra veszélyességét növeli az is, hogy a kábítószer hatóanyag-tartalma több, mint 39-szeresen haladta meg a kábítószer jelentős mennyiségének alsó határaként meghatározott hatóanyag-tartalom mértékét.
- [65] Ezzel szemben a vádlott javára enyhítő körülményként kellett értékelni, hogy cselekménye kísérleti szakban maradt, valamint azt is, hogy a balesetben súlyos, életveszélyes sérülései keletkeztek.
- [66] A bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő fokozottabb társadalomra veszélyesség, valamint a fentebb tárgyalt bűnösségi körülmények alapján a másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság által alkalmazott jogkövetkezmény nem elégséges a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok eléréséhez, az túlságosan enyhe. Ezért a szabadságvesztés mértékét – a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középértékhez közelebb eső tartamban, azonban azt nem elérve – 13 évre súlyosította.
- [67] A bűncselekmény eltérő minősítését és a büntetés súlyosítását célzó ügyészégi fellebbezés ezért eredményre vezetett.
- [68] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta az ítélet rendelkező részében annak megállapítását, hogy a vádlott a Btk. 38. § (4) bekezdésének d) pontja alapján feltételes szabadságra nem bocsátható, annak ellenére, hogy ítéletének [145] pontjában ezt helyesen rögzítette. Ezért azt az ítéltábla pótolta.
- [69] A megváltozott minősítésre figyelemmel ugyanakkor módosult az elkobzással és a vagyoneklobzással összefüggő rendelkezések alkalmazási köre is.
- [70] A Btk. 74/A. § (1) bekezdésének b) pontja értelmében az ellenkező bizonyításig vagyoneklobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni és vagyoneklobzást kell elrendelni arra a vagyoni, amelyet az elkövető kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a vádlottól lefoglalt 132.190 forintba is vagyoneklobzást rendelt el.
- [71] A kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének elkövetésére utal a titkosított eszközök használata is, ezért a vádlottól lefoglalt telekommunikációs eszközöket – figyelemmel a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontjára is, mivel azokat a bűncselekmény elkövetéséhez a vádlott eszközül használta – elkobozta.
- [72] Észlelte továbbá az ítéltábla, hogy a bűnügyi költség biztosítására visszatartani rendelt AUDI gyártmányú gépjármű *típusa* elírás folytán helytelenül szerepel az ítélet rendelkező részében, ezért azt a Be. 453. § (1) bekezdése alapján kijavította.
- [73] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb – így a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadság megszüntetésére, az előzetes fogvatartás szabadságvesztésbe történő beszámítására, a bűnjelek lefoglalására és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó – rendelkezései törvényesnek bizonyultak.
- [74] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fentiek szerint a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [75] A szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján továbbmenően beszámította az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

P é c s, 2022. május 24.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 13.B.95/2021/63. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.14/2022/8. számú ítélete folytán – az abban írt változtatásokkal – a 2022. évi május hó 24. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke